

DET HANDLER OM

DRØMME

Månedens forfatter tager i 2013 udgangspunkt i én af læsernes drømme. Du kan være med til at inspirere forfatterne. Se, hvordan du gør, på side 48.

Til højre kan du læse den drøm, Anna Grue denne måned har valgt. Og herunder kan du få et kig ind i andre læses drømmeverden.

Drømmen bag novellen: Da jeg var yngre, drømte jeg med jævne mellemrum, at min kæreste var sammen med en anden. Det var ikke altid seksuelt, men altid så man klart kunne fornemme, at de var et par. Det mest ubehagelige – og det, der gjorde, at jeg ikke kunne ryste drømmen af mig – var, at det var MIG, der følte dårlig samvittighed. I drømmen havde jeg altid sådan en led fornemmelse af, at det var mig, der ikke var tolerant nok. At det var mig, der var noget galt med.

HVORDAN KUNNE DU?

Dorrit har haft mareridt om, at hendes mand er hende utro. Det er en drøm, hun har haft før, men denne gang har den alligevel et lille, ekstra
foruroligende tvist

TEKST ANNA GRUE

ILLUSTRATION HVASS & HANNIBAL

► **Jeg har tit drømme om mine venner fra barndommen. Især om min gamle bedste veninde, som jeg ikke har snakket med i 10 år. Nogle gange er vi stadig bedste venner, andre gange virker hun næsten frastødt af mig. Jeg får altid en følelse af tab, når jeg møder hende i drømme, selvom det er så lang tid siden.**

► **Jeg drømmer, at jeg er under vand, i havet, og jeg bliver panisk angst, fordi jeg ikke kan ånde. Men så siger jeg til mig selv, at jeg jo bare kan bruge mine gæller, og så kan jeg pludselig ånde. Jeg er en havfrue og bevæger mig ubesværet i havet. Og så er jeg lykkelig!**

Helt ærligt'. Andreas drejede sig i sædet, så han kunne se sin kone. 'Hvad er der galt? Du har været sur hele dagen'.

Dorrit holdt øjnene rettet mod kørebanen. Hendes ansigt var oplyst skråt nedefra af det svage lys fra instrumentbrættet.

'Du kunne da i det mindste svare', sagde Andreas.

'Der er ikke noget i vejen'. Hun løftede hagen en anelse. 'Hvor mange gange skal jeg sige det?' 'Hm'.

De sad i tavshed nogle kilometer. Dorrit med hænderne sirligt anbragt ti i to på rattet, Andreas optaget af sin mobil.

'Sidder du og wordfeuder?' spurgte hun.

'Mm'.

'Med hvem?'

'Bjarne'.

'Hvem vinder?'

'Det vil vise sig'.

'Nå'. Hun vendte hovedet mod ham et øjeblik, før hendes blik igen søgte ud mod asfalttriben derude. 'Og hvem er det så nu, der er sur?'

Andreas sukkede. 'Jeg håber virkelig ikke, det skal være på den måde hele aftenen'.

'På hvilken måde?'

'Det ved du godt. Kan du ikke bare sige, hvad der er i vejen, så vi kan få det ud af verden, inden vi kommer derhen?'

'Jamen, det er ikke noget. Det er bare mig, der er fjollet'.

'Kom med det'.

Dorrit holdt stille i T-krydset og blinkede af, før hun kørte til højre ad Egebjergvej. 'Det var den drøm igen'.

'Hvilken drøm?'

'Den sædvanlige. Den, hvor du ...' Hun trak på skuldrene.

'Årh, for fanden, Dorrit. Hvem var jeg nu sammen med? Julia Roberts? Helle Fagralid? Kronprinsessen?'

'Det kan være lige meget'.

Andreas rystede smilende på hovedet. 'Hvorfor er det altid mig, du bliver sur på? Det er sgu da inde i dit hoved, det foregår'.

'Jeg ved det godt, men følelsen sidder altså stadig i kroppen. Jeg sagde jo, det er mig, der er fjollet'.

Andreas lagde sin hånd på hendes ben, og Dorrit gav den et klem. I nogle sekunder nød han sandwich mellem den bløde, kølige skindhandske og varmen fra hendes lår. Så trak hun hånden til sig og genindtog ti i to-positionen.

Ikke for første gang tænkte Andreas, at hans kone kørte bil, som om hun havde sin kørelærer permanent installeret i passagersædet. Meget betryggende, men også en lille smule komisk.

Han lod sin hånd blive liggende. Nederdelens stof gled mod strømpebuksernes glatte overflade, hver gang hun flyttede foden mellem speeder- og bremsepedal. 'Kom nu med det, Dorrit. Du kan i det mindste fortælle mig, hvem du lod mig gå i seng med denne gang'.

'Nej', sagde hun. De var nået ind i Nykøbing, ►

► Jeg har haft en tilbagevendende drøm om, at jeg har fået ganebøjle igen som voksen. I drømmen gør den ondt og strammer i min mund, men jeg skal af en eller anden grund gå med den. Drømmen holdt op, da jeg for nylig drømte, at jeg smed bøjlen ud i køkken-skraldespanden.

► Jeg drømmer tit, at min kæreste sælger vores fælles hus, og så skal jeg hver gang forholde mig til den nye lejlighed/ hus/hytte, som hun har købt i stedet. Her gang noget nyt. Og hver gang prøver jeg at finde noget godt at sige om det nye sted, men det eneste, jeg ønsker, er at flytte tilbage. Jeg prøver at være overbærende, selv om hun bare har solgt huset uden at spørge mig. Hun sælger huset mindst en gang om ugen – altså i drømmen.

► Jeg drømmer tit, at jeg skal tisse, men døren til toiletet kan ikke låses. Derfor skal jeg altid skynde mig, så der ikke kommer nogen. Medmindre jeg er så heldig, at det er et lille toilet, hvor jeg kan nå at blokere døren med den ene fod. Men jeg bliver altid presset over det.

” ‘Kunne du ikke lade være med at underholde selskabet om det? Jeg bliver så flov’.

‘Jo jo’.

‘Jeg mener det, Andreas. Heller ikke, når du har fået nogle glas vin. Jeg ved, hvordan du er’.

‘Bare rolig’, sagde han og ringede på. ‘Jeg siger ikke et ord’.

og Dorrit kørte ganske langsomt, mens hun holdt øje med vejskiltene. ‘Det vil jeg ikke’.

‘Hvorfor?’

‘Fordi’.

‘Dorrit’. Han slap hendes lår. ‘Ud med det. Så er det overstået. Vi er nødt til at komme videre’.

‘Her er det’, sagde hun og kørte ned ad en sidevej. ‘Så skal vi bare finde nummer otte’.

‘Det må være det hus derovre’.

Først da de holdt foran en uprætentiøs gulstensbungalow, og motoren var slukket, sagde Dorrit igen noget. ‘Det er da et hyggeligt hus’.

‘Lidt kedeligt, ikke?’

‘Hun er meget glad for det’.

Han skubbede let til hende. ‘Sig det nu. Inden vi går ind’.

‘Det er så pinligt. Lov mig, at du ikke griner’.

‘Ama’r halshug’.

‘Det var Bettina’.

Mod sin vilje lo han højt. ‘Din søster?’

‘Du lovede ikke at grine’.

‘Jamen, Dorrit’. Han lagde armene om hende i en akavet, sidelæns omfavnelser for at skjule sit smil. ‘Dorrit, for helvede. Bettina?’

‘I nat grinede du bestemt ikke ad hende’.

‘I din drøm, mener du’. Han kyssede hende.

‘Husk det. Det var i din drøm, det skete, ikke i virkeligheden’.

‘Jeg ved det godt’. Hun prøvede at smile. ‘Det var bare så væmmeligt, og I var fuldstændig ligeglade med, at jeg opdagede jer. I grinede bare og fortsatte med ... med det, I var i gang med. Så kunne jeg bare stå der og kigge på. Jeg følte mig helt åndssvag’.

‘Det kan jeg godt sætte mig ind i’.

‘Du ignorerede mig bare’.

‘Se på mig, Dorrit’. Han tog fat om hendes hage med to fingre. ‘Jeg er ikke utro. Jeg elsker dig’.

‘Ja ja, det ved jeg godt, det var bare første gang, jeg drømte den med én, vi kender. Det gjorde den altså så levende. Måske er det derfor, jeg ikke kan ryste det af mig’.

Andreas slap hende og rettede sig op. ‘Stop nu’, sagde han. ‘Din søster har glædet sig til sin housewarming. Det sidste, hun har brug for, er at blive hvirvlet ind i et trekantsdrama, der udelukkende er baseret på en drøm’.

‘Det kunne jo faktisk godt ske, ikke? At I var sammen, mener jeg. Nu, hvor hun er blevet skilt’.

‘Nu må du simpelthen holde op’, sagde Andreas og klukkede sikkerhedsselen op. ‘Jeg har aldrig været det fjerneste tiltrukket af din søster. Hvis det var hende, jeg var interesseret i, havde jeg da ikke valgt dig’.

‘Jo, for Bettina var gift, dengang vi mødtes’.

‘Stop det. Nu’.

‘Okay, okay’. Dorrit steg ud af bilen. ‘Tager du blomsterne på bagsædet?’

Da de få øjeblikke senere stod foran døren, tog hun fat i hans hånd, netop som han skulle til at presse fingeren mod dørklokken. ‘Kunne du ...?’

‘Ja?’

‘Kunne du ikke lade være med at underholde selskabet om det? Jeg bliver så flov’.

‘Jo jo’.

‘Jeg mener det, Andreas. Heller ikke, når du har fået nogle glas vin. Jeg ved, hvordan du er’.

‘Bare rolig’, sagde han og ringede på. ‘Jeg siger ikke et ord’.

*

‘... og hele dagen har hun så været pissesur på mig’. Andreas havde selskabets fulde opmærksomhed. Historien om Dorrits tilbagevendende jalousidrøm havde taget kegler, og nu rakte han sit vinglas hen over bordet for at skåle med hende. ‘Heldigvis bliver du altid god igen. Er det ikke rigtigt, skat?’

‘Andreas! Du lovede!’ Dorrits mellemgulv havde trukket sig sammen af forlegenhed, men hun tvang sig til at smile afslappet. Hun gad ikke være den mopsede lyselukker. Det var slemt nok, at hun som den eneste i selskabet måtte holde sig ædru, fordi hun skulle køre hjem.

‘Hvem var han så sammen med denne gang?’ ►

Aktive naturoplevelser i godt selskab

LET HÅRD

Italien › Toscana › La Fontanella

Turen strækker sig over 8 vidunderlige dage på Madame Gemmas hyggelige pensionat La Fontanella, hvor hun som charmerende vært serverer lokal vin og 4-retters menuer fra det traditionelle toscanske landkøkken. Pensionatet ligger i den hyggelige, gamle landsby Roggio, der med sine små kroge og snørklede gader er en oplevelse i sig selv. Roggio befinder sig i bjergområdet Alpi Apuane, der byder på dejlige dagsvandreture.

8 dage fra › **6.470,- DKK**

LET HÅRD

Tanzania › Kilimanjaro, safari & Zanzibar

Vi bestiger Kilimanjaro via den flotteste og mest varierede rute, Machame Route. Ruten har desuden den afgørende fordel, at den optimerer den vigtige akklimatisering og der er flotte udsigter til bjergets tre vulkantoppe, Shira, Kibo og Mawenzi. Efter bjerget tager vi på safari i tre af landets mest eftertragtede nationalparker, inden vi runder rejsen af med et besøg på den eksotiske øgruppe Zanzibar, hvor vi kan nyde nogle af verdens bedste strande.

21 dage fra › **29.970,- DKK**

LET HÅRD
DIT VALG

Italien › Italienernes eget Toscana

Vi har base i landsbyen Pitigliano, i det sydvestlige hjørne mellem Siena og Rom, tæt på både Lazio og Umbrien, hvor vi endnu kan finde det "autentiske" Toscana. Vi møder toscanerne i dagligdagen, mens vi nyder områdets storslåede landskab. De mange små snoede og utrafikerede veje byder på både korte og småbakkede cykelture, men der er også mulighed for længere og mere udfordrende cykeloplevelser. Her er noget for alle.

8 dage fra › **7.970,- DKK**

► Jeg har i lange perioder hele mit liv haft en tilbagevendende drøm om, at tyskerne invaderede min barndoms grund (jeg boede ned til havet på Bornholm). Jeg forsøger at løbe væk, men løber i vat – og kan ikke komme væk. Drømmen har fortaget sig, efter at jeg blev 50.

► Jeg befinder mig på en gammel bondegård med sprossede vinduer og dybe vindueskarme i staldbygningerne. På loftet i en staldlænge sidder jeg i gavlvinduet helt inde i vindueskarmen og ser ud på verden. Jeg er alene og kold og lukket inde – ikke bare i rummet, men i selve vindueskarmen.

► Jeg drømmer ofte, at jeg bor i et stort hus. I haven er der plantet blomster, men det er ikke almindelige blomster. Det er kropsdele, der vokser op af jorden – arme, ben, hænder, hoveder og fingre. I min drøm går jeg altid meget op i, at de skal vandes og plejes (selvom jeg i virkeligheden ikke just har grønne fingre). Det er ikke en uhyggelig have i min drøm – men jeg bliver tit enormt bange, når jeg vågner. Fordi det er så makabert.

råbte en fyr nede fra den anden bordende. 'Jeg håber da, det var en lækker dame – ellers er det sgu ikke umagen værd, når den stakkels mand skal straffes i flere timer efter'.

Andreas åbnede munden og trak luft ind for at svare, men Dorrit nåede at sparke ham så eftertrykkeligt over skinnebenet, at han klappede i.

'Det var ...' skyndte hun sig at sige, før han fik mælet igen. 'Det var ... øhm, statsministeren'.

'Helle Thorning-Schmidt?'

Et nyt latterbrøl gav hende lige præcis tid nok til at sende Andreas det strengeste blik, hun havde på lager. Han nikkede anerkendende, mens han smilede som en flækket træsko. Hun havde valgt rigtigt. Statsministeren var kendt nok til at høre naturligt hjemme i en drøm – og attraktiv nok til, at Andreas var lidt stolt af at blive sat sammen med hende. Vittighederne om drømmeparret kørte rundt om bordet i nogle minutter. Så drejede samtalen over på andre emner, og Dorrit kunne begynde at slappe af.

Hun lyttede med det ene øre til sin bordherre, en lokal skolelærer ved navn Torben. Han havde mange meninger om den fremtidige motortrafikvej op til Odden Færgehavn, og han kendte til et forbløffende antal undersøgelser, der støttede hans teorier om de katastrofer, den nye 21er ville føre med sig.

Mens Dorrit nikkede og af og til mumlede noget, der med lidt god vilje kunne tolkes som svar, holdt hun ud ad øjenkrogen øje med sin mand. Han havde værtinden til bords. I et glimt så Dorrit pludselig en række alt for levende billeder

fra nattens mareridt. Bettinas runde bryster, der blev kærtegnet af Andreas' hånd, hans balder mellem hendes bløde lår. Deres ansigter, da de synkront vendte sig mod hende og lo overbærende, fordi hun forsøgte at protestere. Nej, standse hun sig selv. Væk med de tanker. Andreas ville aldrig, aldrig ... I det samme bøjede Bettina sig ned for at samle sin serviet op fra gulvet. Andreas rykkede høfligt til side, og et nyt, uvelkomment billede tonede frem: Bettina med hovedet i Andreas' skød, hendes læber, der lukkede sig om hans ... Nej. Nok. Dorrit rejste sig brat.

'Undskyld', afbrød hun Torben, der var nået til en dybdeborende analyse af, hvad den nye 21ers rute øst om Vig ville betyde for handelslivet i den lille by. 'Jeg skal lige ...'

Hun krabbede sig bag om de øvrige gæster. Selskabet var i virkeligheden for stort til de små stuer, tænkte hun og ventede uålmodigt, mens en kvinde smilende rykkede sin klapstol tættere ind mod bordet, så Dorrit kunne komme forbi. Først da hun sad ude på toilettet, kunne hun ånde ud. Det gik ikke, det her. Hun måtte se at glemme den drøm. Jo før, desto bedre. Dorrit blev siddende nogle minutter, til hendes nerver var faldet til ro. Så vaskede hun hænder, friskede læbestiften op og fjernede en klat mascara fra øjenkrogen.

Da hun åbnede døren, stod Bettina derude. 'Hvordan går det?' spurgte hun. 'Der er ikke noget galt, vel?'

'Nej nej', sagde Dorrit. 'Bare jeg kunne få en drink'.

Odense Teater
Spillevende

Af Jean Anouilh

JEANNE D'ARC

STORE SCENE PREMIERE 8. FEBRUAR

Oplev MILLE HOFFMEYER LEHFELDT i rollen som Jeanne d'Arc,
der er så stærk i troen, at hun udretter de utroligste ting

Læs mere og køb billetter på www.odenseteater.dk eller scan koden

ÅRETS FORFATTERE

Rasmus Nikolajsen,
Søren Jessen, Erik Valeur,
Pia Juul, Ursula Ankjær
Olsen, Svend Aage
Madsen, Marianne Larsen
– og færøske Tóroddur
Poulsen, som har været
nomineret til Nordisk
Råds Litteraturpris flere
gange og netop har
modtaget Færøernes
største kulturpris.

GIV OS DIN DRØM

Novelleserien er
produceret og forfatterne
udvalgt i samarbejde med
DR.

Du kan læse alle de
indsendte drømme på
dr.dk/drom

Her kan du også
downloade novellen som
lydpodcast og læse et
interview med månedens
forfatter.

Sådan gør du

Skriv kort, maksimum 400
tegn. Du må gerne være
anonym.

Sms 'ZZZZ' efterfulgt af
din tekst til 1212.
Eller gå ind på dr.dk/drom
og udfyld formularen.

'Så tag dog én'. Søsteren lo. 'Tag 10! Vi ringer
bare efter en taxi, når I skal hjem'.

'Jeg skal bruge bilen i morgen tidlig. Børnene
skal til fastelavns-tamtam oppe i hallen, og
deres kostumer er ikke ligefrem nogle, man kan
cykle i'.

'Øv. Jeg vil så gerne have, at du morer dig'.

'Jamen det gør jeg da'. Dorrit gav sin søster et
kram. 'Det er smadderhyggeligt, det her'.

Bettina så på hende. 'Jeg tænkte på ... Den
drøm ...'

Dorrit mærkede et nyt jag i mellemgulvet. 'Åhr,
for pokker. Har Andreas plapret ud med, at ...'

'At hvad?'

'Ikke noget. Hvad ville du sige?'

'Bare at jeg godt kender den. Jeg har drømt
præcis den drøm mange gange. Om Lasse, altså.
At han havde sex med en anden, og at det var
mig, der skulle have dårlig samvittighed, fordi
jeg ikke bare syntes, det var okay'. Bettina fnise-
de. 'Jeg tror altså, den drøm er ret almindelig'.

'Jo'. Dorrit mærkede smerten i mellemgulvet
slippe taget. 'Jo, det er den vel'.

'Og jeg tror, den siger mere om os end om
dem. Vores usikkerhed. Manglende selvværd el-
ler hvad ved jeg'.

'Du har nok ret'.

'Men der skete altså noget mærkeligt for mig
engang'. Bettina fnisede igen. Hun havde taget
godt for sig af vinen derinde.

'Ja?'

'Jeg drømte, at Lasse gik i seng med en af sine
kolleger. Det var første gang, at det var én fra
vores egen omgangskreds'.

Dorrit rynkede brynene. 'Ja?' sagde hun igen.

'Og det viste sig, at det var rigtigt. Han havde
virkelig en affære med hende'. Bettina ventede
på en reaktion fra sin søster. Da den ikke kom,
fortsatte hun: 'Vi var nok gået fra hinanden
før eller siden alligevel, men ... Det var da lidt
mærkeligt, ikke? Som om min underbevidsthed
vidste noget, før jeg selv gjorde det. Eller hvor-
dan man nu skal udtrykke det ... Nå, jeg skal
herud. Jeg synes, du skal overveje det med den
taxi'. Hun fnisede en sidste gang og forsvandt ud
på toilettet.

*

'Andreas'. Dorrit havde lagt en hånd på hans
skulder. 'Jeg vil hjem'.

'Nu?' Han så op på hende. 'Det kan vi da ikke
være bekendt. Bettina har sat en hel masse dan-
semusik sammen, og der er natmad, og ...'

'Vi skal hjem nu'.

Andreas rejste sig; vaklede et sekund, før han
fandt balancen. Han gik efter hende ud i entre-
en, hvor hun begyndte at lede mellem frakker-
ne. 'Er der noget galt, skat? Har du det dårligt?'

'Kom nu bare. Vi kan sige, jeg har fået dårlig
mave eller sådan noget'.

'Kan du ikke bare køre hjem, så?' Andreas fik
øje på hendes trenchcoat inde bag noget andet

overtøj og fiskede den frem. 'Jeg tager en vogn
eller får et lift med en eller anden', sagde han og
holdt frakken op for hende.

Dorrit stak armene ind i ærmerne, rettede på
kraven og vendte sig. 'Du skal med'. Hun havde
tårer i øjnene. 'Og det skal være nu, mens Bet-
tina stadig er ude på toilettet'.

Andreas standsede midt i en bevægelse. 'Er det
stadig den åndssvage drøm, der spøger?'

Dorrit nikkede, mens hun kæmpede med grå-
den.

'Det er simpelthen for langt ude, det her', sag-
de han. 'Hvor længe har du tænkt dig at sovse
rundt i det pjat?'

Hun rystede på hovedet og begyndte at gå hen
mod døren. 'Kom nu'.

'Skal vi ikke sige farvel, i det mindste?'

'Jeg sender en sms til hende, når vi er kommet
hjem. Kom nu', gentog hun.

Andreas blev stående nogle øjeblikke og så på
sin kone. Hendes kønne ansigt var blegt og for-
trukket, øjnene røde af tilbageholdt gråd. Selv
hendes hår så sorgmodigt ud. Ikke om han for-
stod det her. Dorrit, der ellers var så rationel.

'Er det den tid på måneden igen?' spurgte han
så.

'Åhr, Andreas!' Hun åbnede døren, og den
kolde luft strømmede ind. 'Kom nu bare'.

Han sukkede og tog sin vinterfrakke på. Følte
sig som verdens største tøffelheit, da han satte
sig ind ved siden af hende i bilen. Han var ked
af, at han ikke havde fået sagt farvel til værtin-
den; de havde haft det så hyggeligt under mid-
dagen, og han havde faktisk set frem til at danse
med hende. Det var mærkeligt, tænkte han. Han
havde altid opfattet sin svigerinde som en lidt
for tyk, kedelig kone. En anelse farveløs, ikke alt
for begavet. Men i aften havde hun haft en helt
anden udstråling; levende, varm. Faktisk direkte
sexet, nu han tænkte over det. Det klædte Bet-
tina at være fraskilt. Eller også var det bare ham,
der først havde fået øje på hende nu. Måske var
det meget godt, at de tog hjem.

'Må jeg sige noget?' spurgte han, da de havde
kørt i tavshed nogle minutter.

'Ja'.

Hans hånd fandt hendes lår. 'Næste gang vil
jeg gerne have, at du går tilbage til at drømme,
at jeg er sammen med en eller anden berømt-
hed. Det er altså lidt nemmere at håndtere'. ◀◀

ANNA GRUE

**Født 1957. Er mest kendt for
krimiserien om den skaldede
detektiv, Dan Sommerdahl, men
har også skrevet to enkeltstående
romaner samt novellesamlingen
'De Andre' fra 2012.**